വെളിച്ചം
സൗദി ഓൺലൈൻ
ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം റമദാൻ 2023

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം റമദാൻ – ഡേ 5 (റമളാൻ 6)

സൂറത്ത് മുഹമ്മദ്

ആയത്ത് 01 മുതൽ 11 വരെ

GET IT ON Google Play

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline   youtube.com/velichamsaudionline

سورة محمد

47. സൂറതു മുഹമ്മദ്

[സൂറത്തുൽ - ക്വിതാൽ എന്നും ഇതിന് പേരുണ്ട്]

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത്-വചനങ്ങൾ 38-വിഭാഗം (റുകൂഅ്)4

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ أَضَلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ﴿١﴾

(1) അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ)തടയുകയും ചെയ്തവർ (ആരോ) അവരുടെ കർമങ്ങളെ അവൻ പാഴാക്കിക്കളയുന്നതാണ്.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَءَامَنُواْ بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٖ وَهُوَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡ كَفَّرَ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَأَصۡلَحَ بَالَهُمۡ ﴿٢﴾

(2) വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, മുഹമ്മദിന്റെ മേൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ-അതാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥവുമാണ്-വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ - അവരുടെ തിൻമകളെ അവരിൽ നിന്ന് അവൻ (മാപ്പ് നൽകി) മൂടി വെക്കുകയും, അവരുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും.

---

(1) ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ അവിശ്വസിച്ചവർ وَصَدُّوا തടയുകയും ചെയ്തു عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് أَضَلَّ അവൻ പിഴവിലാക്കി (പാഴാക്കി)യിരിക്കുന്നു

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ ﴾2﴿ أَعْمَـٰلَهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത وَءَامَنُوا۟ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത بِمَا نُزِّلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ മുഹമ്മദിന്റെ മേൽ وَهُوَ ٱلْحَقُّ അത് യാഥാർത്ഥ്യവുമാണ് مِن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള كَفَّرَ عَنْهُمْ അവർക്ക് (ഇവരിൽ നിന്ന്) അവൻ മൂടി (പൊറുത്തു)കൊടുക്കും سَيِّـَٔاتِهِمْ അവരുടെ തിന്മകളെ وَأَصْلَحَ അവൻ നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും بَالَهُمْ അവരുടെ സ്ഥിതി

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱتَّبَعُوا۟ ٱلْبَـٰطِلَ وَأَنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّبَعُوا۟ ٱلْحَقَّ مِن رَّبِّهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَـٰلَهُمْ ﴿٣﴾

﴾3﴿ (കാരണം) അത്, അവിശ്വസിച്ചവർ വ്യർത്ഥമായതിനെ പിൻപറ്റുകയും, വിശ്വസിച്ചവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടാണ്. അപ്രകാരം, ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ മാതിരികൾ അല്ലാഹു വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

﴾3﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّ അത് എന്തെന്നാൽ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവർ ٱتَّبَعُوا۟ അവർ പിൻമാറി ٱلْبَـٰطِلَ വ്യർത്ഥമായത് وَأَنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ ٱتَّبَعُوا۟ അവർ പിൻപറ്റി ٱلْحَقَّ യഥാർത്ഥം, ന്യായം مِن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം يَضْرِبُ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ആക്കുന്നു, വിവരിക്കുന്നു لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് أَمْثَـٰلَهُمْ അവരുടെ ഉപമ(ഉദാഹരണം, മാതിരി)കളെ

രണ്ടാം വചനത്തിൽ ആദ്യം വിശ്വസിച്ചു (آمنوا) എന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞ ശേഷം നബിﷺക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിച്ചു എന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പൂർവ്വവേദങ്ങളിലും അവയിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളിലും, മുൻ പ്രവാചകൻമാരിലുമെല്ലാം ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും മൊത്തത്തിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണ്. നബിﷺക്ക് ലഭിച്ച വേദഗ്രന്ഥമാകുന്ന ഖുർആനിൽ പ്രത്യേകമായും വിശ്വസിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. ഇതാണ് അങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം.

സത്യവിശ്വാസികളുടെയും, അവിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതി ഗതികൾ മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമായിരിക്കെ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരും തമ്മിൽ ഒത്തിണങ്ങിക്കൊണ്ട് സമാധാനപരമായ ഒരന്തരീഷം നിലനിൽക്കുവാൻ മാർഗമില്ല. തമ്മിൽ സംഘർഷവും, സംഘട്ടനവും അനിവാര്യമാണ്. അല്ല, ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സമരഘട്ടത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന ചില നയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

فَإِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَضَرْبَ ٱلرِّقَابِ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَثْخَنتُمُوهُمْ فَشُدُّواْ ٱلْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّۢا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَآءً حَتَّىٰ تَضَعَ ٱلْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَآءُ ٱللَّهُ لَٱنتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَاْ بَعْضَكُم بِبَعْضٍ ۗ وَٱلَّذِينَ قُتِلُواْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَٰلَهُمْ ﴿٤﴾

(4) **അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചവരുമായി (യുദ്ധത്തിൽ)കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, പിരടികൾ വെട്ടുക! അങ്ങിനെ, നിങ്ങൾ അവരെ (നിർദ്ദയം) ബലഹീനമാക്കിയാൽ അപ്പോൾ ബന്ധനം മുറുക്കി, [ശക്തമാക്കി] ക്കൊള്ളുവിൻ. എന്നിട്ട് പിന്നീട് - ഒന്നുകിൽ ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്യുക. ഒന്നുകിൽ തെണ്ടം [മോചനമൂല്യം] വാങ്ങിവിടുക ; യുദ്ധം അതിന്റെ ഭാരങ്ങൾ (ഇറക്കി) വെക്കുന്നത്‌വരേക്കും (ഇങ്ങിനെ വേണം) അതാണ് (വേണ്ടത്).**

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ (സ്വന്തംതന്നെ) അവരിൽ നിന്ന് (പ്രതികാരം നടത്തി) രക്ഷാനടപടി എടുക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, നിങ്ങളിൽ ചിലരെ, ചിലരെക്കൊണ്ട് പരീക്ഷണം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അത്). അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, അവരുടെ കർമങ്ങളെ അവൻ പാഴാക്കുന്നതേയല്ല.

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾

(5) **അവൻ അവരെ (ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക്) നയിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ് ; അവരുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും.**

وَيُدۡخِلُهُمُ ٱلۡجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمۡ ۝٦

(6) അവരെ അവൻ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും ; അതവൻ അവർക്ക് (നേരത്തെ) പരിചയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

---

(4) فَإِذَا لَقِيتُمُ അതിനാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവരെ فَضَرۡبَ ٱلرِّقَابِ എന്നാൽ പിരടികൾ വെട്ടുക حَتَّىٰٓ إِذَآ أَثۡخَنتُمُوهُمۡ അങ്ങനെ നിങ്ങളവരെ ബലഹീനമാക്കിയാൽ, നിർദ്ദയം പെരുമാറിയാൽ فَشُدُّوا۟ അപ്പോൾ മുറുക്കുവിൻ, കഠിനമാക്കുക ٱلۡوَثَاقَ ബന്ധനത്തെ فَإِمَّا مَنَّۢا എന്നിട്ട് ഒന്നുകിൽ ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്യുക بَعۡدُ പിന്നീട് وَإِمَّا فِدَآءً ഒന്നുകിൽ തെണ്ടംവാങ്ങി വിടുക حَتَّىٰ تَضَعَ (ഇറക്കി) വെക്കുന്നത്വരെ ٱلۡحَرۡبُ യുദ്ധം, പട أَوۡزَارَهَا അതിന്റെ ഭാരങ്ങളെ ذَٰلِكَ അതാണ് وَلَوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ لَٱنتَصَرَ അവൻ രക്ഷാനടപടിയെടുക്കും, സഹായം നേടും مِنۡهُمۡ അവരിൽ നിന്ന്, അവരോട് وَلَٰكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും لِّيَبۡلُوَا۟ അവൻ പരീക്ഷണം ചെയ്യാനാണ് بَعۡضَكُم നിങ്ങളിൽ ചിലരെ بِبَعۡضٍ ചിലരെക്കൊണ്ട് وَٱلَّذِينَ قُتِلُوا۟ കൊല്ലപ്പെട്ടവരാകട്ടെ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ فَلَن يُضِلَّ അവൻ പാഴാക്കുന്നതേയല്ല أَعۡمَٰلَهُمۡ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ (5) سَيَهۡدِيهِمۡ അവൻ അവരെ നേർവഴിയിലാക്കുന്നതാണ് (ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക്) നയിച്ചുകൊള്ളും وَيُصۡلِحُ നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും بَالَهُمۡ അവരുടെ സ്ഥിതി (6) وَيُدۡخِلُهُمُ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും ٱلۡجَنَّةَ സ്വർഗത്തിൽ عَرَّفَهَا അതിനെ അവൻ പരിചയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു لَهُمۡ അവർക്ക്

ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പല തത്വങ്ങളും നിയമങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവയെ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം :

1) ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയാൽ കഴിവതും ശത്രുക്കളെ നിർദ്ദയം കൊലപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിക്കുവാനാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആഗ്രഹമെങ്കിലും, അനിവാര്യമാകുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അത് യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറാകുന്നു. അങ്ങിനെ ഏറ്റുമുട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവിടെപ്പിന്നെ ശത്രുക്കളെ കഴിയുന്നത്ര ബലഹീനമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തവും ആപൽകരവുമായിരിക്കുമല്ലോ.

2) ശത്രുവിന് ബലക്ഷയം വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ കയ്യിൽ കിട്ടിയവരെ പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് ഉപായത്തിലോ മറ്റോ രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അത് കർശനമായ രൂപ

ത്തിലായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. എന്നാൽ, ശത്രുക്കളിൽ കൊല മുഖേന ദൗർബ്ബല്യം നേരിടുന്നതിന് മുമ്പ് അവരെ ചിറപിടിച്ചു ബന്ധത്തിലാക്കുന്ന നയം പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽവെച്ചും ശത്രുക്കളിൽ പലരെയും ബന്ധനത്തിലാക്കുകയും, മോചനമൂല്യം വാങ്ങി വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി സൂ: അൻഫാൽ 67-68 ൽ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ما كان لنبي أن يكون له أسرى حتى يثخن في الأرض تريدون عرض الدنيا – إلى قوله : عذاب عظيم –الأنفال (സാരം : 'ഭൂമിയിൽ - ശത്രുക്കളെ - നിർദ്ദയം പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ ഒരു പ്രവാചകനും തന്നെ കുറെ ബന്ധനസ്ഥർ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. നിങ്ങൾ ഐഹിക വിഭവം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പരലോകത്തെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും യുക്തിമാനുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു നിശ്ചയം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾമേടിച്ചതിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ബാധിക്കുമായിരുന്നു'. '8:67, 68' ഇബ്നു കഥീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, സൂ: അൻഫാലിലെ ഈ വചനമാണ് ആദ്യം അവതരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. الله أعلم

3) ബന്ധനത്തിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞശേഷം, ബന്ധനത്തിൽ അകപ്പെട്ടവരെ യുക്തമനുസരിച്ച് ഒന്നുകിൽ ദയാദാക്ഷിണ്യം കാണിച്ചു നിരുപാധികം വിട്ടയക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ മോചനമൂല്യം വാങ്ങി വിട്ടുകൊടുക്കാം. രണ്ടിൽ ഏതാണ് വേണ്ടത്, മോചനമൂല്യം എന്തായിരിക്കണം, അതിൽ എന്തെല്ലാം ഉപാധികൾ നിശ്ചയിക്കാം ആദിയായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം-സന്ദർഭവും പരിതഃസ്ഥിതിയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്-മുസ്ലിംകളുടെ നേതാവിന് തീരുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

4) ഈ നയം-യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് കഴിയുന്നതും നിർദ്ദയം ശത്രുക്കളെ കൊന്നൊടുക്കി, പരാജയപ്പെടുത്തുക; പിന്നീട് കിട്ടിയവരെ ബന്ധനത്തിലാക്കുക. അതിന്ശേഷം ദാക്ഷിണ്യമായി വിട്ടയക്കുകയോ, തെണ്ടം വാങ്ങി വിട്ടയക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്ന സമ്പ്രദായം - യുദ്ധഭാരം അവസാനിക്കുന്ന കാലംവരെ തുടരേണ്ടതാണ്. അതായത്, ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കൾ അതിന് കീഴടങ്ങുകയോ, മുസ്ലിംകളുമായി സഖ്യത്തിലും സമാധാനത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുകയോ ചെയ്യുക വഴി യുദ്ധത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് വരുന്നത് വരെ ഈ നയം സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

5) യുദ്ധം മുഖേനയല്ലാതെത്തന്നെ അവിശ്വാസികളെ ശിക്ഷിക്കുവാനും അവരുടെ അക്രമങ്ങൾക്ക് പ്രതികാര നടപടി എടുത്ത് ഇസ്ലാമിന് വിജയം നൽകുവാനും അല്ലാഹുവിന് വേണമെങ്കിൽ കഴിയും. പക്ഷേ, അവനത് ചെയ്യാത്തത് സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസശക്തി, സഹനം, ക്ഷമ, ത്യാഗസന്നദ്ധത ആദിയായ ഗുണങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടിയാകുന്നു. നിങ്ങളിൽനിന്ന് സമരം ചെയ്യുന്നവരെയും, ക്ഷമാശീലൻമാരെയും വേർതിരിച്ചറിയാതെ നിങ്ങൾക്ക് സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?(أم حسبتم أن تدخلوا الجنة الخ)

എന്ന് സൂ: ആലുഇംറാൻ 142 ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. താഴെ 31-ാം വചനത്തിലും ഈ പരീക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്.
6) യുദ്ധത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ കൊല്ലപ്പെടുക സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ-തൗഹീദിന്റെ വാക്യം ഉന്നതിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ധർമ യുദ്ധത്തിൽ-രക്ത സാക്ഷികളായവരുടെ കർമങ്ങൾ ഒന്നും പാഴാക്കാതെ അവൻ തക്കതായ പ്രതിഫലം നൽകുകയും അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും അവർക്ക് നേരത്തെത്തന്നെ-ക്വുർആൻ വഴിയും, നബിﷺവഴിയും - പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷികളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെക്കുറിച്ചുള്ള ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും നബിവചനങ്ങളും പ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ. യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവർക്ക് തങ്ങളുടെ മരണം യാതൊരു തരത്തിലും നഷ്ടകരമല്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം കൂടിയായിരിക്കുന്നതാണ്.

യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നുകിൽ ദയ നൽകി വിട്ടയക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ മോചനമൂല്യത്തിൻമേൽ വിട്ടയക്കുക എന്നീ രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അതിനുപുറമെ കൊലപ്പെടുത്തുക, അടിമയാക്കുക എന്നീ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾകൂടി നബിﷺയുടെയും ഖുലഫാഉർറാശിദീന്റെയും കാലത്ത് നടന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും കാണാം. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങളും, ഓരോന്നിന്റെ തെളിവുകളും, വിശദീകരണങ്ങളും ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതിൽ വലിയ പ്രയോജനവും കാണുന്നില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നിരുപാധികം വിടുകയോ, മോചനമൂല്യം വാങ്ങിവിടുകയോ മാത്രമേ പാടുള്ളൂ-ഏത് പരിതഃസ്ഥിതിയിലും മറ്റൊരു മാർഗവും സ്വീകരിച്ചുകൂടാ-എന്ന് കർശനമായി ശാസിക്കുകയല്ല ഈ ആയത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്നും, കേവലം ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകലാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അതത് സന്ദർഭങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് കൂടുതൽ ഗുണകരം ഏതാണോ അത് സ്വീകരിക്കുവാൻ നേതാവിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നുമാണ് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം.

ഈ വിഷയത്തിലുള്ള പണ്ഡിതാഭിപ്രായവും അവയുടെ തെളിവുകളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് മർഹൂം സയ്യിദ് ക്വുത്വുബ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ചില കുറിപ്പുകൾ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അവയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. അതിങ്ങിനെ വിവരിക്കാം : 'യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ട വരെ ഒന്നുകിൽ ദാക്ഷിണ്യം കാണിച്ചു വിട്ടയക്കുക (المن) അല്ലെങ്കിൽ മോചനമൂല്യം നിശ്ചയിച്ചു വിട്ടുകൊടുക്കുക (الفداء) എന്നീ രണ്ട് കാര്യംമാത്രമാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ പൊതുനയം. മറ്റുള്ളതെല്ലാം, ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥി

തികളെ മുൻനിറുത്തി മാത്രം അനുവർത്തിക്കപ്പെട്ട നടപടികളായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും പരിതഃസ്ഥിതികൾ നേരിടുമ്പോൾ അവയിൽ കരണീയവും യുക്തവുമായത് സ്വീകരിക്കാമെന്നാണ് നബിﷺയുടെയും സ്വഹാബികളുടെയും ചര്യകൾ കാട്ടിത്തരുന്നത്.അല്ലാതെ അവയൊന്നും ഇസ്‌ലാമിലെ സ്ഥിരമായ നയങ്ങളെന്ന നിലക്കല്ല. ഇസ്‌ലാമിന്റെ സ്ഥിരമായ പൊതുനിയമം ഈ ആയത്തിൽ കാണുന്ന രണ്ട് കാര്യങ്ങളിലൊന്ന് സ്വീകരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്'. (ملخصا من ظلال القرآن)

നബിﷺയുടെയും സ്വഹാബത്തിന്റെയും കാലത്ത് ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾക്ക് പുറമെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മറ്റു നടപടികളെപ്പറ്റി ശരിക്ക് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ സംഗതി ബോധ്യമാകുന്നതാണ്. നബിﷺ കൊലക്ക് വിധിച്ചവരുടെ കാര്യം എടുക്കുക : യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരെന്ന നിലക്കും ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടവരെന്ന നിലക്കും മാത്രമല്ല അവരെ വധിച്ചതെന്ന് കാണാം. വധിക്കപ്പെട്ട ഓരോ വ്യക്തിയും നബിﷺക്കും ഇസ്‌ലാമിനും എതിരിൽ പ്രകോപനപരവും കടുത്തതുമായ ഉപദ്രവത്തിൽ പേരെടുത്തവരായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിലല്ലാതെ മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ പിടികിട്ടിയാലും അവർ വധിക്കപ്പെടേണ്ടവരുമായിരുന്നു. നബിﷺകൊലക്കുവിധിച്ച നള്ർ, ഉക്ബഃ, ഇബ്നു ഖത്വൽ, കവിയായിരുന്ന അബൂഅസ്സഃ (نضر بن الحارث ، عقبة بن أبي معيط ، ابن خطل ، ابوعزة الشاعر) മുതലായി കൊല്ലപ്പെട്ട ഓരോരുത്തരുടെയും ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് ഇത് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. ഖുറൈളഃ ഗോത്രക്കാരായ യഹൂദികളാകട്ടെ, കരാർലംഘനം, കുതന്ത്രം, അട്ടിമറി ആദിയായവ പതിവാക്കിയവരായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, അവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം അവർതന്നെ സ്വീകരിച്ച ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻ (സഅ്ദുബ്നു മുആദ് - റ) തീരുമാനിച്ച വിധി നബിﷺനടപ്പിൽ വരുത്തുകമാത്രമാണ് ചെയ്തതും. ചുരുക്കത്തിൽ, നബിﷺയാകട്ടെ ഖുലഫാഉർ-റാശിദീനാകട്ടെ, യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരെ, കൊലക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു സംഭവം നോക്കിയാലും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തതല്ലാത്ത ഒരു പ്രത്യേക കാരണം അതിന് പിന്നിലുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്ന് പിൻതിരിഞ്ഞോടുന്നവരെയും, യുദ്ധശാലികളല്ലാത്ത വൃദ്ധൻമാർ, കുട്ടികൾ, സ്ത്രീകൾ മുതലായവരെയും കൊല്ലരുതെന്നും, യുദ്ധത്തിൽ മുറിവേറ്റു കിടക്കുന്നവരെ ജീവഹാനി വരുത്തരുതെന്നും മറ്റും നബിﷺകർശനമായി വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ബന്ധനത്തിൽപെട്ടവരെ അടിമകളാക്കിയ പരിതഃസ്ഥിതികൾ പരിശോധിച്ചാലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. യുദ്ധത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവരെ അടിമകളാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അന്ന് പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു നയമായിരു

ന്നു. മുസ്‌ലിംകളിൽനിന്ന് ബന്ധനത്തിലാക്കപ്പെടുന്നവരെ ശത്രുക്കൾ അടിമകളാക്കുന്ന ആ പരിതഃസ്ഥിതി നിലവിലുള്ളപ്പോൾ, ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് പിടിക്കപ്പെടുന്ന ചിലരിലും അത് അനുവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ശത്രുക്കൾ പിടിച്ചുവെച്ച മുസ്‌ലിംകളെ പകരം വിട്ടുതരുകയെന്ന ഉപാധിയോടുകൂടി അവരിൽനിന്ന് ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടവരെ നബി ﷺ വിട്ടുകൊടുക്കുകയുണ്ടായതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. ബന്ധനസ്ഥരെ അടിമയാക്കുക എന്ന സൈനിക നയം മറുഭാഗക്കാരിൽ ഇല്ലാത്തപക്ഷം മുസ്‌ലിംകളും അത് ഉപയോഗിക്കുന്നതല്ല. അതേ സമയത്ത് യുദ്ധശാലികളല്ലാത്തവരെ-സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ, വൃദ്ധൻമാർ മുതലായവരെ-യാണ് മിക്കവാറും അടിമകളാക്കിയിരുന്നതും. അവരുടെ രക്ഷാധികാരികളും നേതാക്കളും യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുക നിമിത്തം നിരാലംബരായി അവശേഷിക്കുന്നവരായിരിക്കും അവർ. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവരെ അടിമകളാക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഒരു കണക്കിന് അവരുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം മുസ്‌ലിംകൾ ഏറ്റെടുക്കുക എന്നതായിരിക്കും. അതാകട്ടെ, ഒരു ശിക്ഷയായിട്ടല്ല, രക്ഷയായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നതും. അടിമകളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതും, പൂർവ്വ മുസ്‌ലിംകൾ സ്വീകരിച്ചുവന്നതുമായ സമത്വഭാവനയും, നീതിയുമാണതിന് കാരണം. മറ്റേതു സമുദായത്തിലും കാണപ്പെടാത്ത ഒരു വസ്തുതയാണ് അത്. ജാഹിലിയ്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രരായിരുന്നപ്പോൾ അനുഭവിച്ചതിനെക്കാൾ മെച്ചമായിട്ടാണ് മുസ്‌ലിംകളുടെ കീഴിൽ അവർ അടിമകളെന്ന പേരിൽ ജീവിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നത് ഒരു ചരിത്രസത്യമത്രെ. പലരും അഭിമാനപൂർവ്വം അത് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചനം ലഭിക്കുവാനുള്ള സുഗമമാർഗങ്ങളാകട്ടെ, ഇസ്‌ലാമിൽ കുറച്ചൊന്നുമല്ലതാനും, ഇവിടെ അതൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടുന്ന സന്ദർഭമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, യുദ്ധത്തിൽ ചിറപിടിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ സ്ഥിരമായ നിയമവും, പൊതുനയവും അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതാണ്. അതായത്. ഒന്നുകിൽ ദയാപൂർവ്വം വിട്ടയക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ മോചനമൂല്യം വാങ്ങിവിടുക. എനി, വ്യക്തികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളോ, പൊതുനൻമയോ നോക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് മറ്റു രണ്ടു നയങ്ങളും-വധവും അടിമത്തവും - സ്വീകരിക്കുവാൻ നേതാവിന് വിരോധമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. الله أعلم. സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن تَنصُرُوا۟ ٱللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

﴿7﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സഹായിക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും; നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചു തരുകയും ചെയ്യും.

﴾7﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ إِن تَنصُرُواْ നിങ്ങൾ സഹായിച്ചാൽ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ يَنصُرۡكُمۡ അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും وَيُثَبِّتۡ ഉറപ്പിക്കുക (സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യും أَقۡدَامَكُمۡ നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങളെ

അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തെയും, അതിന്റെ പ്രബോധനത്തെയും സംരക്ഷിക്കുക, അതിനുവേണ്ടുന്ന സേവനങ്ങളും, ത്യാഗങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കുക ഇതാണ് അല്ലാഹുവിനെ സഹായിക്കുക എന്നതിന്റെ താൽപര്യം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, അല്ലാഹു അവർക്ക് വിജയവും, പ്രതാപവും നൽകുകയും, ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ സൈ്ഥര്യവും, ധൈര്യവും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾ എക്കാലത്തും – ഈ കാലത്ത് പ്രത്യേകിച്ചും – സദാ ഓർമിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം എപ്പോൾ, എവിടെ, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ലഭിക്കാതിരുന്നുവോ, അപ്പോൾ, അവിടെ അതിന് കാരണക്കാർ മുസ്‌ലിംകൾ തന്നെയായിരിക്കുമെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു : റസൂൽ തിരുമേനിﷺയോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു : 'മനുഷ്യൻ ധീരത നിമിത്തം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു : രോഷം നിമിത്തം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു ; ശ്രുതിക്ക് വേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു ; ഇതിൽ ഏതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലുള്ളത്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു : 'അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം ഉന്നതമായതാകുവാൻ വേണ്ടി ആർ യുദ്ധം ചെയ്തുവോ അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലാണ്'. (ബു. മു)

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَتَعۡسٗا لَّهُمۡ وَأَضَلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ﴿٨﴾

﴾8﴿ അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവർക്ക് അധഃപതനം (അഥവാ നാശംതന്നെ)! അവൻ [അല്ലാഹു] അവരുടെ കർമങ്ങൾ പാഴാക്കുന്നതുമാണ്.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَرِهُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأَحۡبَطَ أَعۡمَٰلَهُمۡ ﴿٩﴾

﴾9﴿ അത്, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ അവർ വെറുത്തുകളഞ്ഞതു നിമിത്തമത്രെ. അതിനാൽ, അവരുടെ കർമങ്ങളെ അവൻ നിഷ്ഫലമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

﴾8﴿ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ فَتَعۡسٗا എന്നാൽ അധഃപതനം, നാശം, വീഴ്ച لَّهُمۡ അവർക്ക് وَأَضَلَّ അവൻ പാഴാക്കുകയും ചെയ്യും أَعۡمَٰلَهُمۡ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ, കർമങ്ങളെ 9. ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّهُمۡ كَرِهُواْ അവർ വെറുത്തുവെന്നത്കൊ

ണ്ടാണ് مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ അല്ലാഹുഅവതരിപ്പിച്ചതിനെ فَأَحۡبَطَ അതിനാൽ അവൻ നിഷ്ഫലമാക്കി, ഫലശൂന്യമാക്കി أَعۡمَٰلَهُمۡ അവരുടെ കർമങ്ങളെ

അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതെയും, അവന്റെ പ്രീതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കാതെയുമുള്ള കർമങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് ഖുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

۞ أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ دَمَّرَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡۖ وَلِلۡكَٰفِرِينَ أَمۡثَٰلُهَا ﴿١٠﴾

﴿10﴾ അവർ ഭൂമിയിൽ (കൂടി)സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ലേ ? അപ്പോഴവർക്ക് അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്ന് നോക്കിക്കാണാമല്ലോ, അല്ലാഹു അവ വേരോടെ [അവരുടേതെല്ലാം] തകർത്തുകളഞ്ഞു. (ഈ) അവിശ്വാസികൾക്കും അതുപോലെയുള്ളതുണ്ടായിരിക്കും.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ مَوۡلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَأَنَّ ٱلۡكَٰفِرِينَ لَا مَوۡلَىٰ لَهُمۡ ﴿١١﴾

﴿11﴾ അത് [അതിന് കാരണം], അല്ലാഹു വിശ്വസിച്ചവരുടെ സംരക്ഷകനാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും, അവിശ്വാസികളാകട്ടെ, അവർക്ക് ഒരു സംരക്ഷകനുമില്ലെന്നുള്ളതു കൊണ്ടുമാകുന്നു.

﴿10﴾ أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ അവർ സഞ്ചരിക്കാറില്ലേ, നടന്നിട്ടില്ലേ فِي ٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയിൽ فَيَنظُرُواْ അപ്പോഴവർക്ക് നോക്കിക്കാണാം كَيۡفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയെന്ന് عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരുടെ കലാശം, പര്യവസാനം مِن قَبۡلِهِمۡ അവരുടെ മുമ്പുള്ള دَمَّرَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു തകർത്ത് عَلَيۡهِمۡ അവരോടെ, അവരിൽ وَلِلۡكَٰفِرِينَ (ഈ) അവിശ്വാസികൾക്കുമുണ്ട് أَمۡثَٰلُهَا അവപോലുള്ളത് ﴿11﴾ ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّ ٱللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നതുകൊണ്ടാണ് مَوۡلَى സംരക്ഷകൻ, യജമാനൻ, ഉടയവൻ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ വിശ്വസിച്ചവരുടെ وَأَنَّ ٱلۡكَٰفِرِينَ അവിശ്വാസികൾ ആണെന്നതും لَا مَوۡلَىٰ സംരക്ഷകനില്ല (എന്നതും) لَهُمۡ അവർക്ക്

ഉഹ്ദ്‌യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പരാജയം പിണഞ്ഞപ്പോൾ മുശ്‌രിക്കുകൾ വിളിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി ; يوما بيوم لنا عزى ولا عزى لكم(ഒരു ദിവസത്തിനൊരു ദിവസം! ഞങ്ങൾക്ക് ഉസ്സായുണ്ട്, നിങ്ങൾക്ക് ഉസ്സാ ഇല്ലതാനും) അതായത്, ബദ്‌റിൽ ഞങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും ഉഹ്ദിൽ ഞങ്ങൾ വിജയിച്ചു. ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ ഞങ്ങളുടെ ഉസ്സാ എന്ന ദൈവം (വിഗ്രഹം) ഉണ്ട്. നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ ആരുമില്ല എന്ന് താല്പര്യം. ഈ അവസരത്തിൽ അതിന് മറുപടിയായി ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ നബിﷺമുസ്‌ലിംകളോട് കൽപിച്ചു. الله مولانا ولا مولى لكم (അല്ലാഹു ഞങ്ങളുടെ സംരക്ഷകനാണ്, നിങ്ങൾക്ക് സംരക്ഷകനില്ലതാനും.) ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് ക്വത്താദഃ (റ)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.